

## **Posudek na bakalářskou práci**

### **Adéla Plánková: Mediální obraz dr. Edvarda Beneše v letech 1945 a 1948 v Rudém právu a Svobodném slovu**

Adéla Plánková si pro svou bakalářskou práci vybrala osobnost Edvarda Beneše. Pokusila se zjistit, jakým způsobem informoval o Benešovi český poválečný tisk, konkrétně pak deníky Rudé právo a Svobodné slovo. Tyto listy si autorka vybrala proto, že představovaly dva póly tehdejšího politického spektra, přičemž předpokládala, že Rudé právo jakožto orgán KSČ bude osobě Edvarda Beneše méně nakloněno nežli tiskový orgán národních socialistů, k nimž měl Beneš politicky nejbliže.

Samotné analýze předcházejí dvě historizující kapitoly. První kapitola nás nejprve seznamuje se situací v tisku v prvních poválečných letech a stručně charakterizuje oba zkoumané deníky. Ve druhé kapitole nám potom autorka přibližuje osobnost Edvarda Beneše. Samotná analýza je pak náplní třetí a poslední kapitoly.

Vzhledem ke značnému množství materiálu a omezenému rozsahu bakalářské práce zvolila autorka pro svou analýzu ta období, ve kterých se mělo o Benešovi v tisku informovat nejvíce. Konkrétně pak byla zvolena období května, června a července 1945, kdy byl Beneš celým národem a potažmo také tiskem oslavován jako president osvoboditel, dále pak období prvních tří měsíců roku 1948, kdy došlo v československé společnosti k politické krizi a následnému komunistickému puči a konečně byly do analýzy zahrnuty i dva červnové týdny, kdy president Beneš abdikoval a nakonec září 1948, kdy Edvard Beneš zemřel. Analýza každého období je uvedena nástinem politické a společenské situace.

Součástí analýzy měl být nejen kritický rozbor nalezených článků, ale také základní statistické vyhodnocení jejich počtu.

Vzhledem k tématu práce, která se měla zaměřit na obraz Edvarda Beneše v poválečném tisku (konkrétně v denících Rudé právo a Svobodné slovo), je výsledná práce, podle mého názoru, poněkud proporčně nevyvážená. Samotný rozbor článků totiž netvoří ani polovinu rozsahu práce. Ačkoliv v Úvodu deklaruje autorka kritickou analýzu obsahu článků, v samotné práci jsou články často charakterizovány pouze titulky, případně jednou či dvěma větami, které povšechně shrnují obsah daného článku. Méně často se pak objevují citace ze samotných článků. Kupříkladu analýza květnových, červnových a červencových čísel Rudého práva se odehrává v rozsahu zhruba jedné strany. Na takovém prostoru však podle mého názoru nelze uskutečnit jakoukoliv hlubší kritickou analýzu, na níž autorka v úvodu odkazuje. To se potom odráží v poněkud povrchních větách typu: „V červnu je většina článků věnována projevům prezidenta,...“ (str. 22). Jakýkoliv hlubší kritický rozbor článků však chybí. Podle mého názoru mělo být analýze rozhodně věnováno více prostoru a to i na úkor vcelku rozsáhlého historizujícího úvodu. Možná by bylo vhodné využít metod jazykové analýzy k objasnění výrazových prostředků, které sledované deníky v člancích o Benešovi používaly.

Po formální stránce nemá práce výraznějších nedostatků, autorka v rámci textu (až na drobné výjimky – viz např. str. 26, kde cituje novoroční projev presidenta Beneše, ale neodkazuje na zdroj citace) dobře odkazuje k použitým pramenům i zdrojům citací. Občas chybí či přebývá čárka (viz např. str. 6, 20, 24, 34, 39). Na str. 9 píše autorka datum ve formě „osmadvacátého května 1947“, použití číslovky by však vzhledem ke stylu odborného textu bylo vhodnější.

Text Adély Plánkové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a vzhledem k výše uvedeným připomínkám ji navrhuji hodnotit stupněm „velmi dobře“.

PhDr. Jan Cebe

